

शौण्डिर्यमानिनः शूरमानिनः ॥ तादृशस्येदृशी लोकेनिंदा मरणादप्यधिकेतिभावः ॥ ८ ॥ सत्त्वं शारीरं बलं तदा अपहरणपूर्वकाले ॥ कुलाक्रोशः कुलनिंदा ॥ चारित्रमा
चारः ॥ ९ ॥ हियतः एवरूपेण हत्वा धावसि ॥ अतः किं कर्तुं शक्यं ॥ मुहूर्तमपि तिष्ठत्वं यदिशूरइतिशेषः ॥ अवस्थितौ किंस्यात्तदाह ॥ नेति ॥ १० ॥ तदेवोपपादय
ति नहीति ॥ ११ ॥ १२ ॥ साधु आत्मनः पथं कृत्वा विचार्येत्यर्थः ॥ साधुकुर्वात्मनइतिपाठांतरं ॥ साधुमांमुंच शीघ्रमांमुंच यावन्मे भर्ता नायातीत्यर्थः ॥ १३ ॥ वि

कथयिष्यंतिलोकेषुपुरुषाःकर्मकुत्सितं ॥ सुनृशंसमधर्मिष्ठंतवशौण्डिर्यमानिनः ॥ ८ ॥ धिक्ते शौर्यं च सत्त्वं च यत्त्वया कथितं तदा ॥ कुला
क्रोशकरं लोके धिक्ते चारित्रमीदृशं ॥ ९ ॥ किं शक्यं कर्तुं मेवं हियज्जवेनैव धावसि ॥ मुहूर्तमपि तिष्ठत्वं न जीवन्प्रतियास्यसि ॥ १० ॥ नहि
चक्षुः पथं प्राप्यतयोः पार्थिवपुत्रयोः ॥ ससैन्योपि समर्थस्त्वं मुहूर्तमपि जीवितुं ॥ ११ ॥ नत्वं तयोः शरस्पर्शसोढुं शक्तः कथंचन ॥ वने प्रज्व
लितस्येव स्पर्शमग्नेर्विहंगमः ॥ १२ ॥ साधुकृत्वात्मनः पथं साधुमांमुंच रावण ॥ मत्प्रधर्षणसंकुद्धो भ्रात्रा सहपतिर्मम ॥ १३ ॥ विधास्य
ति विनाशाय त्वं मां यदि न मुंचसि ॥ येन त्वं व्यवसायेन बलान्मां हर्तुमिच्छसि ॥ १४ ॥ व्यवसायस्तु ते नीचभविष्यति निरर्थकः ॥ न त्वहं
तमपश्यंती भर्तारं विबुधोपमं ॥ १५ ॥ उत्सहेशत्रुवशागाप्राणान्धारयितुं चिरं ॥ न नूनं चात्मनः श्रेयः पथं वा समवेक्षसे ॥ १६ ॥ मृत्यु
काले यथा मर्त्यो विपरीतानि सेवते ॥ मुमूर्षूणां तु सर्वेषां यत्पथ्यं तन्न रोचते ॥ १७ ॥ पश्यामीह हि कंठे त्वां कालपाशावपाशितं ॥ यथाचा
स्मिन्भयस्थानेन विभेषि निशाचर ॥ १८ ॥ व्यक्तं हिरण्यमयां स्त्वं हि संपश्यसि महीरुहान् ॥ नदीवैतरणीं घोरं रुधिरौघविवाहिनीं ॥ १९ ॥

नाशाय विधास्यति यत्नमितिशेषः ॥ येन व्यवसायेन स्त्रीभोगव्यवसायेन ॥ १४ ॥ तन्नैरर्थक्यमेवाह ॥ नहीति ॥ १५ ॥ श्रेयस्तत्कालसुखावहं पथ्यं वा परिणामसुखा
वहं वा न समवेक्षसे न विचारयसि ॥ यथा मर्त्यो मृत्युकाले विपरीतानि सेवते तथा त्वमपीतिभावः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ हिरण्यमयवृक्षदर्शनं मृत्युचिह्नं वैतरण्यादियात
नास्थानं पश्यसीति वर्तमानसामीप्ये लट् ॥ १९ ॥